

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 25 november 2020
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0340(COD)**

**13351/20
ADD 2**

**TELECOM 227
COMPET 592
MI 521
DATAPROTECT 135
JAI 1021
CODEC 1215
IA 95**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	25 november 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2020) 296 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om dataförvaltning (dataförvaltningsakten)

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2020) 296 final.

Bilaga: SWD(2020) 296 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.11.2020
SWD(2020) 296 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

Följedokument till

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om dataförvaltning
(dataförvaltningsakten)

{COM(2020) 767 final} - {SEC(2020) 405 final} - {SWD(2020) 295 final}

A. Behov av åtgärder
Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?
I detta initiativ behandlas problemet att datadelningen i EU fortfarande är begränsad trots de möjliga fördelarna med en sådan delning för ekonomin och samhället. Tre huvudorsaker till detta har identifierats: – Lågt förtroende för datadelning. – Svårigheter att vidareutnyttja vissa data från den offentliga sektorn och samla in data av altruistiska skäl. – Tekniska hinder för vidareutnyttjande av data.
Vad vill man uppnå?
Målet är att öka förtroendet för datadelning, stärka mekanismer som ökar tillgången till data och övervinna tekniska hinder för vidareutnyttjande av data. Detta kommer att stödja tillgången till data för användning i ekonomin (för att utveckla nya produkter och tjänster, högre effektivitet) och samhället (för att hantera samhällsutmaningar). Initiativet syftar till att skapa en grund för ett nytt, europeiskt sätt att förvalta data som ett alternativ till den plattformsmodell som för närvarande leds av de stora teknikföretagen.
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå (subsidiaritet)?
Genom att ha gemensamma regler i alla medlemsstater skulle initiativet säkerställa att företagen kan utnyttja den inre marknadens skalfördelar och introducera sina produkter och tjänster i hela EU. Det skulle bli möjligt för företag och forskningsorganisationer att få tillgång till data från olika medlemsstater på snarlika villkor.
B. Lösningar
Vilka alternativ finns för att nå målen? Finns det ett rekommenderat alternativ? Om inte, varför?
Konsekvensbedömningen inriktades på fyra insatsområden: mekanismer för ökad användning av data från den offentliga sektorn, åtgärder för att skapa förtroende för dataförmedlare, åtgärder för att underlätta dataaltruism, och en europeisk mekanism för att samordna och styra de horisontella aspekterna av styrningen. För varje område övervägdes mjuka alternativ i konsekvensbedömningen, såsom vägledning eller rekommendationer, och två alternativ med bindande lagstiftning som skiljer sig åt i fråga om intensitet. I analysen drogs slutsatsen att icke-bindande lagstiftning inte kan förväntas skapa det nödvändiga förtroendet för datadelning på de olika insatsområdena. Till exempel har dataaltruism en stark konsumentskyddskomponent vars mål är svåra att uppnå enbart med hjälp av mjuka åtgärder. När det gäller ökat vidareutnyttjande av data från den offentliga sektorn övervägdes både en centraliserad och en decentraliserad modell för hantering av vidareutnyttjandet av data. När det gäller åtgärder som syftar till att skapa förtroende för dataförmedlare skiljde sig alternativen åt i fråga om märknings-/certifieringssystemets frivilliga eller obligatoriska karaktär. När det gäller dataaltruism behandlades alternativen att införa ett frivilligt certifieringssystem och ett obligatoriskt tillståndssystem. Förslagen att inrätta en europeisk mekanism för att samordna och styra de horisontella aspekterna av styrningen bestod i att inrätta ett fristående rättsligt organ och ge kommissionen i uppdrag att inrätta en expertgrupp. I bedömningen drogs slutsatsen att för tre insatsområden var alternativet med lägre stödnivåer att föredra. För dataaltruism var dock alternativet med högre intensitet mer gynnsamt: ett obligatoriskt tillstånd som utfärdas av en offentlig myndighet skulle skapa det nödvändiga förtroendet för mekanismerna för dataaltruism. För märkning eller certifiering av dataförmedlare skulle även det mer högintensiva obligatoriska systemet vara ett genomförbart alternativ, eftersom det skulle fastställa tydliga regler för att bedriva verksamhet på den europeiska datamarknaden och skulle skapa större förtroende för sådana

förmedlares tjänster.
Vad anser de berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ?
De offentliga myndigheterna välkomnar insatser för att underlätta den offentliga sektorns deltagande i gemensamma europeiska dataområden. De stöder en mekanism med en enda kontaktpunkt för vidareutnyttjande av data samt en starkare roll för EU-organen när det gäller prioritering av standarder. Branschorganisationerna, inbegripet de små och medelstora företagen och näringslivsorganisationerna, framhåller vikten av standardisering och interoperabilitet, och förespråkar antagande av en frivillig certifierings- och märkningsmekanism för dataförmedlare. De akademiska institutionerna och forskningsinstitutionerna stöder ökat vidareutnyttjande av vissa data från den offentliga sektorn och dataaltruism. Allmänheten stöder en övergripande datastrategi och datadelning som präglas av dataaltruism samt införande av tekniska verktyg som gör det möjligt för människor att aktivt delta i dataekonomin.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars för huvudsakliga alternativ)?
Det rekommenderade paketet skulle ha en direkt inverkan på EU:s dataekonomi på mellan 7,2 och 10,9 miljarder euro 2028. Dessutom skulle initiativet fungera som en katalysator för att skapa effektivare tjänster och nya databaserade produkter, till exempel artificiell intelligens. Detta skulle gynna inte endast dataekonomin, utan även EU:s ekonomi och samhället som helhet. Till exempel bidrar det till att uppnå en ökad produktivitet motsvarande 1,3 biljoner euro inom tillverkningsindustrin fram till 2027 med hjälp av data från sakernas internet, och spara omkring 120 miljarder euro per år inom EU:s hälso- och sjukvårdssektor.
Vad är kostnaderna för det rekommenderade alternativet (om ett sådant finns, annars för huvudsakliga alternativ)?
I rapporten redogörs för de olika kostnaderna som varje åtgärd innebär för de berörda aktörerna, bland annat för både dataproducenter och vidareutnyttjare av data. Ett frivilligt märkningssystem skulle till exempel medföra en engångskostnad på 20 000–50 000 EUR för dataförmedlare för att få en märkning.
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften?
De små och medelstora företagen kommer att gynnas av en förenklad tillgång till data från den offentliga sektorn. För nya dataförmedlare kommer de möjliga vinsterna i form av kundunderlag och intäkter att vida överstiga kostnaderna för certifiering/märkning.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?
De medlemsstater som inte redan har infört strukturer för att göra offentligt lagrade uppgifter tillgängliga skulle få kostnader. De kan utgöras av en engångskostnad på i genomsnitt 10,6 miljoner euro per medlemsstat och en återkommande årlig kostnad på 610 000 EUR för underhåll. De ekonomiska vinsterna från avgifter och besparingar till följd av högre effektivitet (den sistnämnda uppskattades till 684 miljoner euro per år) skulle dock med god marginal uppväga dessa kostnader.
Uppstår andra betydande konsekvenser?
Bättre användning av data kan leda till bättre hälsa och välbefinnande, en bättre miljö, förstärkta klimatåtgärder och effektivare offentliga tjänster. Inom hälso- och sjukvårdssektorn kan data bidra till att utveckla bättre och mer individanpassade behandlingar. Inom rörlighetssektorn skulle upp till 20 miljarder euro per år kunna sparas i arbetskostnader för bilförare tack vare navigering i realtid, utöver en tidsbesparing för kollektivtrafikanvändarna på över 27 miljoner timmar. Detta minskar den tid som går åt

till att sitta i bilköer och har miljöfördelar i form av minskade koldioxidutsläpp och luftföroreningar.

Proportionalitetsprincipen

Initiativet är en ram som möjliggör datadelning i EU. Det står i proportion till de eftersträlvade målen och ger utrymme för ytterligare åtgärder på nationell och sektoriell nivå.

D. Uppföljning

När kommer åtgärden att ses över?

Åtgärden kommer att ses över efter 4 år .